

JORNADA INTERNACIONAL PER LA MEMÒRIA DE L'HOLOCAUST

Xarxa Jueva Antisionista Internacional
26/01/2009
www.ijsn.net

*Ella està asseguda en un racó, la ciutat populosa! És com una vídua...
Passa les nits plorant i les llàgrimes cobreixen les seves galtes
Ningú per consolar-la entre tots els seus amants.
(Llibre de Lamentacions)*

La setmana passada, després d'haver assassinat 1400 persones, entre elles 400 nens, després d'haver bombardejat hospitals i mesquites, escoles, universitats, llocs de socors humanitari i milers d'habitatges, Israel va decretar l'alto el foc. Una vergonyosa desfilada de polítics europeus ràpidament va arribar a Jerusalem per abraçar als assassins massius i prometre'ls el recolzament a la continuïtat del setge de Gaza.

El primer objectiu d'aquesta massacre va ser el de trencar l'esperit del poble palestí fins la rendició i l'acceptació del seu destí d'éssers humans de segona categoria. Tal com va dir al 2002 l'ex responsable Moshe Yaalon: "És necessari que els palestins compreguin en el més profund de la seva ànima que són un poble vençut". Els líders europeus recolzen aquest objectiu, igual que les precedents administracions nord-americanes, com ho fan les èlits governants egípcies, jordanes i d'Aràbia Saudita tot i la còlera manifestada pels seus pobles. Esperem per veure si la nova administració Obama posarà fi a seixanta llargs anys d'atac al poble palestí, armat i finançat pels Estats Units i Europa.

Plorem juntament amb la població de Gaza. Hem vist els rostres de nens, de dones i homes, escoltarem les seves veus. Escoltarem també el silenci dels dirigents dels països occidentals, només interromput per algunes expressions trivials. I recordem la època quan el món tancava els ulls, mentre les nostres famílies, els nostres avantpassats eren assassinats.

En aquest mes que ha passat, 100.000 palestins han perdut les seves llars. Molts d'ells refugiats des de 1948, quan, a punta de pistola, van haver d'abandonar les seves ciutats i els seus poblats. Avui novament estan al carrer, inclús a la terra de l'exili i corren el risc de ser expulsats fora de Palestina.

El 27 de gener, jornada de memòria per l'holocaust, els governs dels Estats Units de Nord-amèrica i d'Europa, van commemorar junts la memòria dels nostres morts. Encara recordant i honorant la immensitat d'aquesta pèrdua, no trobem paraules que puguin expressar la hipocresia d'aquestes cerimònies, en les que; els qui avui callen, rendeixen homenatge a les víctimes del silenci d'ahir.

L'escriptor jueu radical Walter Benjamín, que va morir fugint dels nazis, va escriure: "ni els morts se salvaran de l'enemic si és victoriós. I aquest enemic no ha deixat de ser

victoriós”. El Tercer Reich va ser vençut i ara “l'enemic no ha deixat de ser victoriós”. Racisme, morts massives i genocidi segueixen sent acceptats com a eines de poder d'estat. Ni els nostres morts se salven. Els van molestar, els van treure de les seves tombes i els van forçar a testimoniar contra els seus germans en el dolor i a manifestar un odi que no sentien. Els van utilitzar com a justificatiu per emprendre un nou cicle de sofriments a Palestina. Els seus fantasmes van ser enrolats per desallotjar als compatriotes jueus dels països àrabs i per llegar-los aquest mateix odi aliè, reclutant a aquells entre nosaltres que venim de terres àrabs per transformar-nos en enemics de la nostra pròpia memòria i del nostre propi passat.

El diputat jueu britànic Gerald Kaufman es va expressar amb preocupació mentre passava la massacre de Gaza: “La meva àvia no va morir per donar-li una coartada als soldats israelians que maten àvies a Gaza”. Estem d'acord amb aquest rebuig i ens fem ressò de les seves paraules. No deixin que la memòria dels jueus assassinats pels nazis serveixi de coartada a la temptativa de destrucció del poble palestí!

Tot i que les armes estiguin relativament silencioses, l'atac genocida contra el poble palestí no ha acabat. El bloqueig, la falta d'aliments, d'aigua potable, el sistema de salut aniquilat, l'enfonsament econòmic i la crisi humanitària continuen devastant Gaza amb el ple acord dels governs d'Estats Units, Europa i Egipte. Mentre continua el bloqueig a Gaza, continua també la lenta depuració ètnica a Cisjordània i Jerusalem est, els habitatges són destruïts, la construcció del mur de l'apartheid i la instal·lació de colònies no cessen, el desastre econòmic de ciutats i poblats s'accentua, ofegats pels check points. Continua l'atac contra els suburbis palestins a Jaffa, Akka, Lydda, Galilea i Neguev, l'empresonament massiu de palestins (més d'11.000) i tots els petits i grans recursos que utilitzen els israelians per destruir l'esperit i esborrar la presència del poble palestí en la seva pròpia pàtria.

A Europa els jueus van resistir a la temptativa d'aniquil·lació nazi. Des dels Ghettos fins als camps de concentració i en nombrosos països sota la ocupació, hi va haver jueus que van resistir al nazisme. Avui, des del ghetto de Gaza fins als Bantustants de Cisjordània, des dels suburbis de Jaffa i Akka fins a ciutats al món sencer, els palestins enfronten les temptatives israelianes de destruir-los com a poble. El 27 de gener, honrar la memòria dels nostres morts no es pot separar de l'homenatge que s'ha de rendir a més de seixanta anys de supervivència i resistència palestines. Només quan el poble palestí conquisti la seva llibertat, els morts descansaran en pau. Aleshores podrem celebrar junts una nova victòria per la vida.